

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1. Ing. J. P. O. S.**, IČO: X., K., **2. J. P.**, nar. X., bytom K., *obaja zastúpení Mgr. I. P., advokátom, Z.*, proti žalovanému: **Krajský dopravný inšpektorát Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne**, Jilemnického č. 1, Trenčín (predtým Železničná polícia Trenčín, Oddelenie mýtnej polície), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného – bloku evid. č. AB 344169 zo dňa 13.03.2010, konajúc o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/31/2010-58 zo dňa 22.02.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/31/2010-58 zo dňa 22. februára 2011 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom, uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia, zamietol podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), žalobu žalobcov o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Železničnej polície Trenčín, Oddelenia mýtnej polície – bloku na pokutu nezaplatenú na mieste evid. č. AB 344169 zo dňa 13.03.2010, ktorým bola žalobcovi v 2. rade uložená bloková pokuta vo výške 1.655,- Eur za skutok spáchaný

zavineným konaním – jazdou bez palubnej jednotky, čím porušil § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 25/2007 Z.z. o elektronickom výbere mýta za užívanie vymedzených úsekov pozemných komunikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o elektronickom výbere mýta“), čím sa dopustil priestupku podľa § 8 ods. 1 písm. c) tohto zákona.

V odôvodnení rozsudku poukázal krajský súd na § 2 písm. c) a prílohu č. 1 k zákonu č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a uviedol, že vozidlo, ktoré viedol žalobca v 2. rade (Opel Movano, evid. č. NO 705 BB), bolo určené na prepravu tovaru a jazdná súprava (ako celok) mala hmotnosť viac ako 3,5 tony, na základe čoho boli žalobcovia povinní mať vo vozidle palubnú jednotku a platiť mýto za užívanie diaľničného úseku D1.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, včas odvolanie v celom rozsahu, ktoré odôvodnili v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d) a f) O. s. p. a žiadali, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, ich návrhu v celom rozsahu vyhovel a priznal im náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

V odvolaní uviedli, že krajský súd sa v konaní nezaoberal skutočnosťou, že pri vjazde na diaľnicu bol pracovný stroj vezený vo vnútri vozidla a až v dôsledku poruchy tlmiča na vozidle bol tento stroj krátkodobu ťahaný za vozidlom. V čase vjazdu na diaľnicu tak žalobcovia nespĺňali podmienky uvedené v § 2 zákona o elektronickom výbere mýta. Za nesprávny a nepodložený považovali aj záver súdu, že hmotnosť pracovného stroja bola 800 kg; presné zváženie sa pri kontrole neuskutočnilo a z celkovej hmotnosti nebola odrátaná časť váhy kompresoru, ktorá zostala na prepravnej ploche vozidla a mala cca. 250 kg. Podľa žalobcov krajský súd neprípustne rozšíril rozsah zákonnej úpravy § 2 ods. 2 zákona o elektronickom výbere mýta aj na prípady, ktoré jednoznačne nespádajú pod povinnosť platiť mýto. Žalobcovia poukázali na to, že nejednoznačnosť pôvodnej úpravy § 2 ods. 2 zákona o elektronickom výbere mýta bola odstránená zákonom č. 144/2010 Z.z., ktorým došlo k úplnému vypusteniu súprav s ťažným vozidlom N1 z dosahu povinnosti platiť mýto.

Žalovaný správny orgán (ktorý prevzal správu pohľadávok mýtnej polície, ktorá bola začlenená do štruktúry Krajského dopravného inšpektorátu Trenčín) sa k odvolaniu žalobcov vyjadril prípisom zo dňa 19.04.2011, v ktorom uviedol, že námietky žalobcov o umiestnení

stroja vo vozidle a jeho následnom premiestnení, ťahaní a oddelení jednej časti s nižšou hmotnosťou považuje za účelové a pre samotné posúdenie celkovej hmotnosti vozidla a zodpovednosti zo spáchania priestupku za irelevantné. Tieto námietky mohol žalobca uplatniť v sporovom prvostupňovom konaní, v ktorom sa zisťoval skutkový stav veci. Údaje o celkovej hmotnosti vozidla boli riadne zistené a zaznamenané v zázname o kontrole.

Podľa názoru žalovaného nemožno subjektívny výklad právnych noriem zo strany žalobcov posúdiť ako hodnoverný a prípustný dôkaz rovnako, ako skutočnosť, že po spáchaní priestupku došlo k zmene právnych predpisov.

Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol žalovaný, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c O. s. p., § 10 ods. 2 O. s. p.), po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktorú mu predchádzalo, dospel jednomyseľne k záveru, že rozsudok krajského súdu bolo potrebné zrušiť a konanie zastaviť.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. preskúmajú sudy v správnom súdnictve na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 až 3 O. s. p. sa podľa ustanovení druhej hlavy postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 84 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), možno za priestupok uložiť pokutu v blokovom konaní, ak je spoľahlivo zistený, nestačí dohovárание a obvinený z priestupku je ochotný pokutu (§ 13 ods. 2) zaplatiť (ods. 1). Proti uloženiu pokuty v blokovom konaní sa nemožno odvolať (ods. 2).

Podľa § 85 ods. 4 veta druhá zákona o priestupkoch sa na pokutových blokoch vyznačia údaje o tom, komu, kedy a za aký priestupok bola pokuta v blokovom konaní uložená.

Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobcovia sa domáhali preskúmania rozhodnutia, ktorým bola žalobcovi v 2. rade dňa 13.03.2010 uložená v blokovom konaní pokuta vo výške 1.655,- Eur. Pokutový blok bol riadne vypísaný podľa predtlače, zaevidovaný a obsahuje všetky údaje vyžadované § 85 ods. 4 zákona o priestupkoch.

V preskúmvanej veci považoval odvolací súd za potrebné vyriešiť v prvom rade otázku, či rozhodnutie o pokute, vydané v skrátrenom blokovom konaní v zmysle § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch, môže byť predmetom preskúmvacieho súdneho konania.

Je nepochybné, že uloženie pokuty v blokovom konaní je individuálnym správnym aktom, vydaným príslušným správnym orgánom, ktorým dochádza k zásahu do práv a povinností dotknutého priestupcu. V tejto súvislosti bolo potrebné pripomenúť, že jednou z podmienok prípustnosti vydania rozhodnutia v blokovom konaní podľa § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch je skutočnosť, že je ochotný pokutu zaplatiť a ďalšou podmienkou, ktorá musí byť kumulatívne splnená, je, že priestupok bol spoľahlivo zistený. V prípade, ak by priestupca nepovažoval priestupok za spoľahlivo zistený, prípadne by z iného dôvodu nebol ochotný pokutu zaplatiť, nasledovalo by riadne priestupkové konanie, ktorého súčasťou by bolo aj dokazovanie. Začatím takéhoto správneho priestupkového konania teda fakticky disponuje osoba, ktorá sa mala priestupku dopustiť. **Priestupca teda buď považuje priestupok za spoľahlivo zistený, nechce sa ďalšiemu konaniu podrobiť a súhlasí so sankciou uloženou v blokovom konaní alebo priestupok nemá za preukázaný, nesúhlasí so zaplatením pokuty a využije svoje právo na začatie správneho konania o priestupku. V predmetnej právnej veci však žalobca svoje právo nevyužil.**

Zmyslom prieskumu správnych rozhodnutí v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany tam, kde osoby, ktoré tvrdia, že boli na svojich právach ukrátené rozhodnutím a postupom správneho orgánu, sa ochrany týchto svojich práv nedomohli v konaní pred správnym orgánom, hoci sa o to pokúsili využitím dostupných prostriedkov. V predmetnej veci však žalobca v 2. rade (ktorý riadil vozidlo)

nepožadoval, aby s ním bolo vedené riadne konanie o priestupku, ktoré by bolo správnym konaním v prvom stupni a proti ktorému by boli prípustné opravné prostriedky v zmysle zákona, ale sa uspokojil s ukončením veci v blokovom konaní, teda nevyužil opravné prostriedky v správnom konaní, ktoré zákon pripúšťa a preto sa teraz nemôže úspešne domáhať súdnej ochrany. Pri použití opačného výkladu prieskumu správnych rozhodnutí, vydaných v blokovom konaní, by totiž súd namiesto činnosti prieskumnej vykonával sám činnosť, ktorú by inak mal uskutočňovať správny orgán, ak by priestupca takéto konanie svojim nesúhlasom s uložením pokuty v blokovom konaní vyvolal.

Nebolo preto rozhodujúce, že proti uloženiu pokuty v blokovom konaní nie sú prípustné opravné prostriedky podľa § 84 ods. 2 zákona o priestupkoch; rozhodujúcou bola skutočnosť, že žalobca nevyužil opravné prostriedky v konaní o priestupku, ktoré mohol vyvolať. Nebolo možné preto konštatovať, že žalobcovia vyčerpali všetky právnymi predpismi prípustné opravné prostriedky v správnom konaní a preto sa nemôžu teraz domáhať súdneho prieskumu nimi napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 247 ods. 2 O. s. p. je pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní predpokladom postupu podľa druhej hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno v zmysle citovaného ustanovenia hovoriť o vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ak žaloba smeruje proti rozhodnutiu vydanému v blokovom konaní podľa § 84 a nasl. zákona o priestupkoch v dôsledku súhlasu účastníka a jeho vedomého rozhodnutia, že priestupok nebude prejednávaný v následnom konaní pred správnym orgánom, ktorého predmetom by bolo skutkové i právne posúdenie jeho konania, preto, ak takýto predpoklad pre postup súdu chýba, je potrebné konanie zastaviť v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 O. s. p.

Na bloku evid. č. AB 344169 bolo síce nesprávne uvedené poučenie o možnosti preskúmania súdom, avšak táto skutočnosť nemôže zakladať dôvod na preskúmanie zákonnosti postupu blokového konania.

Podľa § 250d ods. 3 O. s. p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť

predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Podľa § 250ja ods. 3 O. s. p. ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až 221 tohto zákona.

Podľa § 221 ods. 1 písm. a) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov.

Podľa § 221 ods. 2 O. s. p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Na základe vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v predmetnej veci boli dané podmienky odôvodňujúce zastavenie konania a preto bolo potrebné napadnutý rozsudok krajského súdu č. k. 13S/31/2010-58 zo dňa 22.02.2011 zrušiť a konanie s poukazom na § 250d ods. 3 O. s. p. zastaviť (§ 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. a) a ods. 2 O. s. p.).

Takýto postup neodporuje ani čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí, týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Ostatnými námietkami, uvedenými žalobcami v podanom odvolaní, ktoré sa týkali blokového konania, sa vzhľadom k vyššie uvedenému záveru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia, vydaného v blokovom konaní, odvolací súd nezaoberal.

O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. a v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže rozsudok krajského súdu bol zrušený a konanie bolo zastavené.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. marca 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková